

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קי

עין משפט
נר מצוה

בה א מ"י פ"א מהלכות
גירושין הל' ו סוג
עין כ טו"ע א"ש סי'
קנה סעיף כא :
כו ב מ"י פ"ו מהל'
אבות הלכה כג סוג
עין מח טו"ע שס
סימן לח סעיף לה :
כו ג מ"י פ"ה מהלכות
יבום הל' כג סוג
עין כ טו"ע שס
סי' קע"א סעיף כ :
כח ד מ"י שם הל' כז
כט ה מ"י שם הל' כח
טו"ע שם סעי' ד :
ל ו מ"י שם טו"ע
שם סעי' :
לא ז מ"י שם הלכה כג
טו"ע שם סעי' :

[ל' לרנב]

[עלי ק:]

תוס' חר מקמאי
פסקא דשמועת'
דירשת לאו בת חליצה
היא אפי' חרשת
דמעיקרא דקדוש' אינם
אלא מדרבנ' . הא דתנן
קמנה וחרשת אין ביאת
אחת מהן פוסלת צרתה
ל"ש נפלה לו מאחיו
פקח ו"ש נפלה לו
מאחיו חרש :

[ועי' תוספות כחצות עי'
ד"ה כהניא]

קסבר שמואל כל הצעל על דעת קידושין הראשונים הוא צועל .
וא"ל לשמואל דלית ליה דקדושין גדלי בהדה מ"ט דר"ג
ולעיל בריש פ"ב (דף י"ה) משמע דשמואל אית ליה מילתא דר"ג דפריך
אמילתיה ואי אין זיקה חיבטל דהא אמר ר"ג כו' וי"ל דלשמואל ז"ל
דמייירי (ג) כדמפרש בהדיא שצועל
לשם קידושין ועוד לר"י דהתם כיון
דיבמתו ואשתו שתייה לפניו אפילו
בסתמא צועל לשם קידושין כדי לרמות
יבמתו ממנו דבאשתו ניחא ליה
מיבמתו ומיהו קשה דתיקשה לשמואל
מדרבנן דרבי אליעזר כשהחזירה
כשהיא קטנה וגדלה אלל דמסתמא
צועל לשם קידושין לזכא למימר
דא"י כשפירש שצועל לשם קידושין
דא"כ היכי פריך מנייה בהמדין
(כחצות דף ע"ג וס') "לרב אלל ע"כ"
כשצועל סתם ולא מני' לחוקמי
כשפירש דא"כ היכי החזירה כשהיא
גדולה ור"י דשמואל סבירא ליה "כר"ס
כן יהודה (משום ר' ישמעאל) דאמר
בהמדין (ג') שם) חס צעלו לא
קטו אי נמי כר' ישמעאל דאמ' שמואל*
משום רבי ישמעאל והא לא נתפשה
כו' : **והא** אפליגו בה דא"י זמנא .
חזמה לר"י והא תרוייכו לרבי דאי
אממר הדיא דאמר רב לריכה הימנו
גט ה"ל לריכה מספק דלא ידעינן
אי צעל לשם קידושין חס לא קמ"ל
דאין לריכה גט משני דודאי ראשון
צעל לשם קידושין ואי אממר הדיא
דקאמר שמואל לריכה גט משני ה"ל
היינו מספק ומראשון נמי לריכה גט
מדאורייתא דשמואל לשם קידושין צעל
ואר"י דהכי פריך והא אפליגו בה
דא"י זמנא ורמאי פליגי בשני מקומות
דבחד מהקד הוה מני' לשמואל' ולימא
הכי קדשה על תנאי ובעל רב אמר
לריכה גט מראשון ולא משני ושמואל
אמר אין לריכה גט מראשון אלל משני
אי נמי לימני באידך קטנה שהגדילה
ועמדה ושאלת רב אמר אינה לריכה
גט משני אלל מראשון ושמואל אמר
לריכה גט משני ולא מראשון מה"ס
אלל מדרבנן לריכה :

בהדיא קאמר רב משום דאיכא
תנאי אחולי אחליה

לתנאי . פי' משום דאין אדם עושה
בעילתו בעילת זנות אית לן למימר
דאחליה לתנאי והיה בדעתו שיחולו
קידוש' כסף מדלא הזכיר התנאי אלל
בהא דליכא בעילת זנות שהרי יש
שם קדושין דרבנן ועוד דליכא קדושין
הראשונים דנימא שיחולו אימא
מודי ליה לשמואל ובקונטרס הגיה
הכא לריכותא דכחצות ואין למחוק
גירסא זו דהא למ"ד בהמדין (כחצות
דף ע"ד) קדשה ע"כ ובעל ד"ה לריכה
הימנו גט ואפ"ה פליגי (שם דף
ע"ג וס') "בקטנה שלא מיאנה והגדילה
ועמדה ושאלת א"כ פשיטא ליה טפי

במקדש ע"כ דלריכה גט מבקטנה שלא מיאנה דכחצות דהכא לריכותא דכחצות ואין למחוק
גירסא זו דהא למ"ד בהמדין (כחצות דף ע"ד) קדשה ע"כ ובעל ד"ה לריכה
הימנו גט ואפ"ה פליגי (שם דף ע"ג וס') "בקטנה שלא מיאנה והגדילה
ועמדה ושאלת א"כ פשיטא ליה טפי

במקדש ע"כ דלריכה גט מבקטנה שלא מיאנה דכחצות דהכא לריכותא דכחצות ואין למחוק
גירסא זו דהא למ"ד בהמדין (כחצות דף ע"ד) קדשה ע"כ ובעל ד"ה לריכה
הימנו גט ואפ"ה פליגי (שם דף ע"ג וס') "בקטנה שלא מיאנה והגדילה
ועמדה ושאלת א"כ פשיטא ליה טפי

מאי לאו דלא צעל - ראשון משגדלה וקאמר רב אינה לריכה גט משני
דחלו קידושין הראשונים כשגדלה : **כשצעל** - לפיכך אינה לריכה גט
משני דבעילה שצעל הראשון משגדלה סתמא לשם קדושין נכתבין
דיודע היה שאין קידוש' קטנה כלום : **על תנאי** - שאין עליה נדרים או

זמנין : **וכנסה סתם** - ואח"כ נמלאו
עליה נדרים לריכה גט דביאה לשם
קידושין ואי דיודע היה שאין קידושין
הראשונים כלום : ה"ג לריכא דאי
איתמר בהא בהא קאמר רב משום
דליכא תנאי והכי איתא בכחצות פ'
המדין (דף ע"ג) : **דאי איתמר כסא** - גבי
קטנה שלא מיאנה בהא קאמר רב דאסיק
אדעתא' לצעול לשם קידושין משגדלה
משום דליכא תנאי אין פסול קידושין
הראשונים משום תנאי אלל משום
קטנות ואדם יודע שאין קידושין
הראשונים כלום וחזר וצעל לשם
קידושין : **אלל כשהיא** - דאיכא תנאי
אימא מודה לשמואל ואדעתא דתנאי
בעיל כסבור שאין עליה נדרים וקיימא
תנאי שביניהן : **אבי כורסייא** -
באפריזין וקס"ד כשאר פוסות שעדיין
לא צעלו ואפ"ה לא הצריכה גיטא
מכתרא אללמא חלו קדוש' קמאי :
מינסב נסבי - ונתקדשה בצעילה
משגדלה : **וקא אפקעינהו לקידושין**
מיניה - דכל דמקדש תולה דעת
חכמים הוא דהא כדת משה וישראל
קאמרין ורבנן אמרי דחוסף אשה
מבעלה לא ניהו קידושין : **מינה**
דקדיש כספא - איכא למימר
דאפקעינהו לקידושין ושאו משום מתנה
דהפקד ב"ד היה הפקר : **קדיש כהניא** -
מאי הפקר ב"ד איכא למימר : **שויה**
לבעילתו בעילת זנות - והא בדעתם
תלה : **כר' אליעזר** - דמלמדן הקטנה
למאן : **במתני'** - שתי יתומות -
נכריות : **או חליצה** - לאחר שהגדיל :
קטנה וחרשה - לא ידעינן בהי ניחא
ליה ויהי חשיבה אשתו טפי :
גב' וחרשה בת חליצה - דקתני
מתניתין וכן שתי חרשות : **כי היכי**
דעל - לצעול הראשון שנסבה ברמזיה
הכי נמי נפיק מביס ברמזיה : **נשאין**
שתי נכריות - פקחת לפקח וחרשת
לחרש : **כונס** - שאינה בת חליצה
משום קרייה אלל כונסה ואם ראה
להוליה אחר' מויליאה בגט שנסב
שנסבה ברמזיה קך תלא ברמזיה
ולא לריכה חליצה : **כונס ואין מויליאה**
לעולם - שאין גיטו מפקיע קידוש'
אחיו פקח שהזיקקה לו ליבום :
חולץ

נפק פקחת ואחר כך נתרשה לא דמעבא בה קרייה איתבייה אביי וחרשת
מעיקרא בת חליצה היא והתנן* שני אחין אחד פקח ואחד חרש נשואין לשתי
נכריות אחת פקחת ואחת חרשת מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל
פקחת כונס ואם רצה להוציא יוציא מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל
חרשת כונס ואינו מוציא לעולם מאי לאו בחרשת מעיקרא וקתני כונס אין
חולץ

נפק פקחת ואחר כך נתרשה לא דמעבא בה קרייה איתבייה אביי וחרשת
מעיקרא בת חליצה היא והתנן* שני אחין אחד פקח ואחד חרש נשואין לשתי
נכריות אחת פקחת ואחת חרשת מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל
פקחת כונס ואם רצה להוציא יוציא מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל
חרשת כונס ואינו מוציא לעולם מאי לאו בחרשת מעיקרא וקתני כונס אין
חולץ

במקדש ע"כ דלריכה גט מבקטנה שלא מיאנה דכחצות דהכא לריכותא דכחצות ואין למחוק
גירסא זו דהא למ"ד בהמדין (כחצות דף ע"ד) קדשה ע"כ ובעל ד"ה לריכה
הימנו גט ואפ"ה פליגי (שם דף ע"ג וס') "בקטנה שלא מיאנה והגדילה
ועמדה ושאלת א"כ פשיטא ליה טפי

כחצות ע"כ:

הגהות הב"ח
(ה) גט' לריכא (דאי)
איתמר וכו' לריכא) חל"מ
וכי' גירסת רש"י דאי
איתמר בהא בהא קאמר
רב משום דליכא תנאי
אלל כשהיא תנאי
אימא מודה לשמואל ואי
איתמר כהניא כהניא
קאמר שמואל אלל כשהיא
אימא מודה ליה לרב
לריכא : (ב) תוס' ד"ה
קסבר וכו' דמיידי ר"ג
כדמפרש :

שם סי'

שם ג' גיטין לל'
ע"כ ר"ב מת' לעיל :

דה מ' [לחמן קיח:]

לעיל קד'

[ל' רבה דמסיק לנסוף
חיובתא דריכא]

לחמן קיב:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones